

[Himmelstrup.]
get vil blive henvist til et Udvalg, hvor de Oplysninger, jeg her har fremsat Ønske om, kan blive givet, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Christmas Møller: Under Finanslovforslagets første Behandling udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi for vort Vedkommende maatte være af den Opfattelse, at man nu maatte skride til den egentlige Guldindløselighed, idet vi ikke kunde se nogen Grund til fortsat at opretholde det Standpunkt, som man tog i 1926, nemlig Guldbaarrefod i Stedet for egentlig Guldmøntfod. Det Standpunkt, vor Gruppe den Gang gjorde sig til Talsmand for, er naturligvis gældende for os den Dag i Dag i den Forstand, at saafremt andre Oplysninger ikke kommer frem, maa vi for vort Vedkommende mene, at det vilde være rigtigt fra det nye Aars Begyndelse at gaa over til den egentlige Guldmøntfod. Det forekommer os ogsaa, at de Argumenter, den højtærede Handelsminister fremlagde i sin Forelæggelsestale, og de Argumenter, der ledsager Lovforslaget i dets Bemærkninger, egentlig ikke taler for dette Lovforslag. Det fremhæves, hvorledes først Sverige og derefter Norge er gaaet over til den egentlige Guldmøntfod, og dette forekommer os at være Argumenter for, at man fra Danmarks Side skulde gøre det samme. Men den højtærede Minister har jo ogsaa, saa vidt man kan forstaa af hans Forelæggelsestale, haft noget af en Følelse af, at Argumenterne ikke var alt for stærke — i hvert Fald de Argumenter, han gav Tinget —, og han har derfor allerede i sin Forelæggelsestale sagt, at han mente, det var naturligt, at man i et Udvalg fik Oplysninger om de Betragtninger, som har været raadende for Ministeren ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, og de Betragtninger, der har været raadende for Nationalbankens Ledelse, naar den er gaaet til Ministeren og har anmodet ham om at fremsætte et Lovforslag som dette.

Jeg skal da paa min Gruppes Vegne sige, at vi for vort Vedkommende naturligvis er villige til i et Udvalg at drøfte dette Spørgsmaal og modtage de Oplysninger, som Ministeren kan komme med, og vi er ogsaa villige til, naar vi mener, at de Argumenter er rigtige, som Nationalbanken, gen-

nem Ministeren vel sagtens, vil give det paagældende Udvalg, da sagligt at overveje disse Argumenter og ogsaa give Sagen en hurtig Overvejelse, saaledes som den har Krav paa. Men paa nærværende Tidspunkt, hvor man ikke fra Ministerens Side, hverken i Tale eller i Bemærkninger, har givet særlig stærke Argumenter, om man overhovedet har faaet saadanne, maa min Gruppe forbeholde sig sin Stilling. Vi er enige med Ministeren, naar han udtaler, at han er ubetinget Tilhænger af at faa den skandinaviske Møntunion genoprettet, men vi synes, at en Tilbagevenden til den gamle Guldmøntfod i og for sig mere var et Skridt i den Retning, end den højtærede Ministers Lovforslag er.

Til den højtærede Ministers Bemærkninger i øvrigt skal jeg kun fremsætte en enkelt Udtalelse. Ministeren udtalte — det findes Sp. 3177 —, at man er bange for en almindelig Tendens til Stigning af Guldets Pris, og at man er ængstelig for at lade det komme ud i den almindelige Cirkulation. Jeg tror dog, at den højtærede Minister vil være enig med os i, at det Guld, der vil komme ud i Cirkulationen her i Landet — og jeg forstod det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i samme Retning —, ikke kunde faa nogen nævneværdig Indflydelse paa Priserne. Naar den højtærede Minister dernæst udtaler, at et almindeligt Vareprisfald vil volde store Vanskeligheder ikke mindst i Danmark, saa er dette jo en Betragtning, som overmaade mange saglige Argumenter taler for; det siger sig selv, hvilken Indvirkning et almindeligt Prisfald kunde have paa forskellige Omraader, Landbrugets Omraade o. s. v. Dette har den højtærede Minister ganske Ret i, men jeg tror nok, jeg har Lov til at sige, at naar man tænker paa den almindelige socialdemokratiske Agitation, saa staaer denne Udtalelse ikke saa forfærdelig godt til de Betragtninger, vi har hørt fra Socialdemokratiets Side. Men det er jo overmaade rart at se, at den højtærede Minister paa dette Omraade, efter at han har faaet Answeret, kan tage mod Fornuft og se paa, hvordan Forholdet i Virkeligheden er, og det har jeg ønsket ved denne Lejlighed at understrege.

Jeg slutter da med at sige, at vi for vort Vedkommende er villige til i Udvalget